

EN UZUN GECE

LULY

DESTEK
MEDYA
GRUBU

©ATHİCA: 55
ÇOCUK EDEBİYATI: 1

EN UZUN GECE

LULY

긴긴밤 The Longest Nights

© 2021 LULY All rights reserved.

Original Korean edition published by Munhakdongne Publishing Corp. in 2021

Turkish translation © 2024 Destek Yapım Prodüksiyon Dış Ticaret A.Ş.

Turkish translation rights arranged by Munhakdongne Publishing Corp. through
Orange Agency Co., Ltd.

This book is published with the support of the Literature Translation
Institute of Korea (LTI Korea).

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Kaan Cumaloğlu

Yayıma Hazırlayan: Ozan Çağatay

Yayın Koordinatörü: Majda Chitach

Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır

Çevirmen: Habibe Yılmaz

Editör: Selda Terek

Son Okuma: Aslı Yalkut

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Sosyal Medya-Grafik: Nursefa Üzüm Kalender - Mina Sönmez

ATHİCA: Ocak 2024

Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN: 978-625-98904-6-3

Adres: Abdi İpekçi Cad. No. 31/5 Nişantaşı-İstanbul

Tel. (0 212) 252 22 42

Faks: (0 212) 252 22 43

Destek Dukkan

- www.destekmediagroup.com www.destekdukkkan.com
[f](#) athicabooks [i](#) athicabooks [t](#) athicabooks
[d](#) athicabooks info@destekyayinlari.com

Baskı: Yıkılmazlar Basım Yay. Prom. ve Kâğıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No. 62/B Bağcılar/İstanbul

Sertifika No: 45464 **Tel:** (0) 212 630 64 73

EN UZUN GECE

LULY

Çevirmen: Habibe Yılmaz

ATHICA
ATHICA

İçindekiler

FİL YETİMhanESİ	9
BOYNUZSUZ GERGEDAN	19
TERK EDİLMİŞ YUMURTA	40
PARADISE	46
İLK HATIRA	57
MANGO RENKLİ GÖKYÜZÜ	74
GERGEDAN DENİZİ	101
MAVİ UFUK	115
“YILDIZLARIN PARILDADIĞI KİRLİ BİR SU BİRİKİNTİSİNDE”	138

Benim bir adım yok ama kim olduđumu biliyorum.
Babalarım bana bu hayatta bir isme sahip olmaktan
daha önemli Şeyler olduğunu öğretti.

Evet benim birden fazla babam var.

Bu hikaye küçük bir yumurta için her Őeylerini
riske atan babalarım Chiku, Wimbo ve Norden'ın
hikayesidir.

FİL YETİMhanesi

Gergedan Norden, son derece iyi muamele gören bir kral gibiydi. Ancak bu dışarıdan onu gören insanların düşüncesiydi. Norden durmadan etrafında dolanan insanlardan, vücuduna iğneler saplanmasından ve daima aynı şekilde tekrar eden günlerden hoşlanmıyordu. Birçok kişi Norden'ı izlemeye geliyordu. Ne zaman ne yediğini, nasıl hissettiğini kontrol ediyorlardı. Norden'ın iyi hissetmediğini düşündüklerinde ise ona daha iyi hissetmesi için ilaç veriyorlardı.

Onlar Norden'ın ne kadar yediğini, ne kadar uyuduğunu, aşırı ısınmasını veya aşırı üşümesini nasıl önleyeceklerini iyi biliyorlardı.

İnsanlar Norden hakkında her şeyi biliyormuş gibi davranıyorlardı ama aslında hiçbir şey bilmiyorlardı. Gerçek anlamda hiçbir şey...

Norden'in sonunun ne olacağını kimse bilmiyordu mesela. Bütün dünya onu izliyordu ama yaşama nasıl başladığı hakkında kimsenin bir fikri yoktu. Üzücü olan şeydi ki kendisi de bunu hatırlamıyordu.

Norden'in hatırlayabildiği en eski hatıra, bir fil hortumuydu. Gözlerini açtığı anda etrafını uzun hortumlar sarmıştı. Nereden geldiği, ailesinin kim olduğu veya başka bir ailenin üyesi olup olmadığı hakkında bir fikri yoktu. Ancak kesin olan tek şey, o uzun hortumların Norden'in ilk ailesi olduğuydu.

Birkaç yaşlı fil dışında oradakilerin çoğu gençti. Genç bir fil bile bir gergedan olan Norden'dan çok daha büyüktü. Filler neredeyse her şey için hortumlarını kullanıyorlardı: Yemek yemek, yıkanmak, birbirlerine dokunmak... Öte yandan, bir gergedan olan Norden'in kullanabileceği uzun bir hortumu yoktu. Sinekleri kovalamak için çırpacağı büyük kulakları da... Norden, genç olduğu için hortumunun ve kulaklarının az gelişmiş olduğunu düşünüyordu. Çünkü filler ona hep bunu söylemişlerdi.

“Biz de senin kadarken böyleydik. Acele etme. Acele etmen seni daha çabuk büyütmez.”

Zaman geçti ve Norden'ın burnu ve kulakları büyümedi. Onun yalnızca boynuzu vardı. Norden bir fil olmadığını düşünmeye başladı. Ancak filler, Norden'ın hortumuna veya kulaklarına pek dikkat etmiyorlardı. Bir gün büyükanne fil ona şunları söyledi:

“Buraya gelen gözleri görmeyen çocuklar olduğu gibi, topallayarak ya da bir kulağı kesik olarak gelenler de var. Göremiyorsan, gözleri gören fillerle yürüyerek ilerleyebilirsin; bacakların rahatsızsa, dayanarak yürüyebileceğin, sağlam bacaklı filler bulabilirsin. Birlikte olduğumuz sürece bunlar büyük sorunlar değil. Ayrıca hortumunun uzamaması da önemli değil. Burada çok fazla uzun hortumlu fil var. Yanımızda durman yeterli.”

Bir süre geçtikten ve boynuzları belirli bir uzunluğa ulaştıktan sonra Norden, buranın bir fil yetimhanesi olduğunu öğrendi. Burası ailelerini kaybeden genç filleri korumak için insanlar tarafından yapılmış bir yerdi.

Fil yetimhanesinin neden bir gergedanı koruduğu bilinmiyordu ama Norden'ın orada geçirdiği zamanlar hayatının en huzurlu günleriydi. Oradayken açlık çektiği bir gün bile olmamış, tehlikeyle yüzleşmek zorunda kalmamıştı. En önemlisi de filler her zaman onun yanındaydı.

Uzun bir hortumu olmayan Norden'a, filler hortumlarıyla çamur veya su püskürtür ve yüksekteki dalları

koparıp verirlerdi. O da fillerle beraber insanların bıraktığı yiyecekleri yer, nehirde yıkanır ve güneş batarken sırtını onlara dayayıp uyurdu.

Norden kendisinin gergedan görünümlü bir fil olduğunu düşünmeye başlamıştı. Filler güçlüydü. İstedikleri takdirde rüzgardan daha hızlı koşarak rakiplerini yakalayabilir ve suaygırlarını bile geçebilirlerdi. Ancak pervasız değillerdi. Kolayca öfkelenmezlerdi. Öfkenin savaşa dönüşeceğini ve savaşın ölümü çağırıldığını bilirlerdi. Filler kendi hayatlarını ve başkalarının hayatlarını asla hafife almazlardı. İşte bu, fil bilgeliği. Norden bu bilgeliği ve filleri seviyordu.

Bir keresinde yetimhanenin dışındaki dünyayla ilgili hikayeler anlatan bir karga Norden'a, ona benzeyen gergedanlar olduğundan bahsetmişti.

Norden anlatılanları dinlerken, bir yerlerde kendisine benzeyen varlıkların olmasından etkilenmiş, zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştı. Karganın söylediğine göre; onlar da akasya yaprağı yiyor, vücutlarını çamura buluyor ve burunlarını ağaç gövdelerine sürüyorlarmış.

Norden onları düşünüp merak etmiş, ancak kısa süre sonra tüm bunların onunla hiçbir ilgisi olmadığına karar vermişti.

Norden kendisini bir gergedandan çok bir file yakın bulurdu. Zaman zaman, kendini yetişkin biri olarak

hayal ettiğinde, gözlerinin önünde asil bir fil canlanırdı. O bir gergedan olarak doğmuş olabilirdi ama kendini bir fil gibi hissediyor, bir fil gibi yaşıyordu.

Ancak fil yetimhanesi tüm filler için bir sığınak değildi. Büyükanne fil gibi tüm hayatını bu yetimhanede geçiren filler olduğu gibi, dış dünyaya geri dönmek isteyen filler de vardı. Dış dünyaya geri dönebilmek için çeşitli testlerden geçmeleri gerekiyordu.

Yavru filler belli bir olgunluğa eriştiğinde veya yaralıların yaraları iyileştiğinde, insanlar onları etrafları tel örgülerle çevrili bir yere götürüyorlardı. Bam bam diye yüksek bir ses çıkararak tehditkar şekilde bir yerlere vuruyor, sivri bir çubuk batırıp onları korkutuyorlardı. Sonrasında nazikçe yaklaşır az önce taciz ettikleri fillere yiyecek veriyorlardı. Dış dünyaya dönmek isteyen filler, çekingen bir davranış sergilerken, yetimhanede kalmak isteyen filler tereddüt etmeden insanlara yaklaşır yemek yiyorlardı.

İnsanlar sadece dışarıdan görüneni görür ve inanırlardı. Ama filler aptal değillerdi. İnsanlar bu tür testlerle filleri sınamaya kalksalar da filler her zaman derin düşüncelerle kendi geleceklerini doğrudan kendileri seçerlerdi.

Norden için de seçim günü yaklaşıyordu. O gün geldiğinde Norden daima yetimhanede kalmayı seçeceğini düşünüyordu.

Ömrünün geri kalanını burada geçirirse huzur içinde yaşayabileceğini, yeni gelen yavru fillere yardım ederken anlamlı bir şekilde yaşlanabileceğini hayal ediyordu. Fakat bir süre sonra, sebebini kendisinin bile anlayamadığı bir şekilde tereddüt eder oldu. Derin düşüncelere dalmaya başladı. Uzun bir hortum yerine boynuzu vardı ve neden boynuzu olduğunu merak ediyordu. Daha önce kargadan duyduğu hikayeyi hatırladı. Belki de oradan çıkıp diğer gergedanlarla tanışırса gerçeğı öğrenebilirdi. Ancak bu düşüncesini gerçekleştirebilmenin yolu yetimhaneden ayrılmaktı ve bu onu üzüyordu.

Sanki bir filmiş gibi bilgece düşünmeye çabaladı. Pervasızca bir seçim yapamayacağını, daha ilerisini de görerek karar vermesi gerektiğini kendine tekrarladı. Kararını verdi ve büyükanne file yetimhanede kalacağını söyledi. Büyükanne filin mutlu olacağını düşünmüştü ama aldığı cevap hiç de sandığı gibi olmadı:

“Senin merak ettiğın şeyler var. Bunu gözlerinde görebiliyorum. Eğer şimdi gitmezsen hayatının sonuna kadar burada, merak içinde, cevaplarını bulamamış olarak kalırsın. Biraz uzaklaşmalı ve cevabı kendin bulmalısın. Daha geniş bir dünyaya katıl. Buradan ayrılman bizim için üzücü olacaktır ama biz alışırız. Seni tanıdığımızı çok memnunuz ama dışarıdaki dünyada da seni tanıdığına memnun olacak birileri mutlaka var.”

Karar günü yaklaşıyordu fakat Norden çelişki içindeydi. Fil yetimhanesinde kalmak ile dış dünyayı görmek arzusu arasında gidip geliyordu. Fil gibi düşünmeye çalıştıkça, kendisinin bir fil olmadığı gerçeği daha da belirginleşiyordu. Eğer bir fil olarak doğmuş olsaydı, belki de her şey daha kolay olabilirdi. Nerdeyse hiç uyuyamıyordu. Filler uzun hortumlarını yavaşça sallayarak Norden'ın yanına gelip şunları söylediler:

“Burada, önümüzde aynı zamanda gergedan da olan harika bir fil duruyor. Harika bir fil olmayı başardığına göre geriye kalan tek şey harika bir gergedan olmak...”

Ertesi gün test sona erdiğinde insanlar Norden'ı dış dünyaya göndermeye karar verdiler. Ayrılmadan önce filler Norden'ı hortumlarıyla okşayarak ona şunları söylediler:

“Bizi unutma.”

“Kendine dikkat et.”

“Her şey için teşekkür ederiz.”

“Zamanı gelince tekrar görüşeceğiz.”

Yetimhanedeki fillerin her biri yüksek sesle ağlayarak Norden'a iyi şanslar diledi.

Norden fillerin söylediği her kelimeyi hatırlıyordu ama o sırada kendisinin ne söylediğini tam olarak